

Arrest

nr. 131 424 van 14 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 12 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat O. GRAVY en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Guinees staatsburger van Malinké afkomst. U bent op 12 maart 1992 geboren in het dorp Lorombo in de prefectuur Kouroussa. Uw vader is in 2002 overleden, uw moeder in 2005. Beiden overleden na ziekte. Na het overlijden van uw ouders woonde u met uw jongere broertjes en uw zusje bij uw oom van vaderskant in uw geboortedorp. Deze oom was slecht voor u en uw broertjes en uw zusje. Een van uw broertjes zou door mishandeling van uw oom in een put gevallen zijn en verdronken zijn. Uw zusje zou na haar besnijdenis overleden zijn. In 2008 trachtte u met uw overblijvende broertje weg te lopen van uw oom. Jullie wilden naar jullie tante in Banankore gaan. Enkel uw jongere broertje kon ontkomen. Zelf moest u terugkeren naar uw oom, die u bleef mishandelen.

Als kind was u bevriend met uw buurmeisje (M.), een christelijk meisje dat bij haar oma woonde. Toen u tien of elf jaar was verhuisde (M.) naar haar moeder in Nzerekore. U hebt (M.) jaren niet gezien, totdat ze in december 2011 terugkeerde. Ze was het huis van haar moeder ontvlucht omdat ze niet uitgehuwelijkt wilde worden aan (J.), een soldaat. (M.) en u voelden zich tot elkaar aangetrokken en hadden seks met elkaar. (M.) raakte meteen zwanger. In januari 2012 vertrok (M.) opnieuw naar haar moeder. In februari of maart 2012 kwam (M.)'s moeder naar uw oom. Ze vertelde dat u (M.) zwanger gemaakt had, en wilde (M.) niet meer in haar eigen huis herbergen. Daarop gaf u toe dat u de vader van (M.)'s kind was. U vroeg uw oom om een huwelijk te regelen, maar dat weigerde hij. U zou te jong zijn en bovendien was (M.) christen terwijl u moslim bent. Uw oom heeft u met stenen bekogeld omdat u een vrouw zwanger gemaakt had met wie u niet getrouwd was. Daarop hebt u hulp gezocht bij uw buurvrouw, die u en (M.) wilde huisvesten. (M.) heeft uw oom om vergeving gevraagd, maar uw oom had daar geen oren naar. Hij heeft (M.) geschopt.

In oktober 2012 is (M.) bevallen. Het kindje is dezelfde dag gestorven. (M.) is drie dagen later overleden. U werd door (M.)'s moeder en verloofde, (J.), beschuldigd van (M.)'s dood, omdat u de vader van haar kind was. U hebt zich verontschuldigd, maar kreeg toch een kopstoot van (M.)'s verloofde. Jullie werden uit elkaar gehaald. 's Avonds kwam (J.) u opnieuw zoeken. U was ondergedoken bij de buurvrouw. Hierna heeft uw vriend (F.) u geholpen om te vluchten. U trok eerst naar uw tante. Die zei dat u daar niet kon blijven omdat men u daar zou zoeken. Ze hielp u op weg naar Conakry. Daar bleef u drie weken totdat uw reis geregeld was. U bent op 3 november 2012 per vliegtuig uit Guinee vertrokken. Op 4 november 2012 kwam u in België aan. De dag erna vroeg u asiel aan.

U legt een Belgisch medisch attest over uw littekens neer om uw asielaanvraag te ondersteunen.

Bij een terugkeer naar Guinee vreest u gedood te worden door uw oom of door (J.). U hebt van uw tante gehoord dat (J.) en (M.)'s vader na uw vertrek keer op keer bij haar kwamen vragen waar u was.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Er zijn immers elementen in uw verklaringen die de geloofwaardigheid ervan aantasten. Zo beweert u dat u en (M.) samen opgroeiden. Toen u tien of elf jaar was, verhuisde (M.) naar haar moeder die in Nzerekore woonde. Acht jaar later keerde ze terug naar uw dorp omdat ze aan een gedwongen huwelijk met (J.) wilde ontkomen. U verklaart dat (M.) in december 2011 naar uw dorp terugkeerde. Ze zou meteen seks met u hebben gewild (CGVS, p. 4). Het is in echter niet aannemelijk dat jullie, na elkaar zo'n acht jaar niet gezien hebben, meteen seks met elkaar gehad hebben. Dit is des te onwaarschijnlijker gezien u eveneens verklaart dat jullie elkaar nooit gekust hadden omdat 'dat bij jullie niet mag'. U zegt daarover 'Dat mag niet. Dat doe ik niet' (CGVS, p. 4). Zo wordt de geloofwaardigheid van uw (seksuele) relatie met (M.) aangetast.

Verder is het niet aannemelijk dat (M.), die in december 2011 naar uw dorp terugkeerde, u niets vertelde over een nakend huwelijk met (J.). Ze zou u verteld hebben dat ze op vakantie kwam (CGVS, p. 8). Dat is weinig aannemelijk, gezien u uw relatie met (M.) schetst als twee jeugdvrienden die halsoverkop verliefd werden en een relatie begonnen bij haar terugkeer. Pas nadat (M.) en haar moeder in februari of maart 2012 naar uw dorp kwamen omdat (M.) zwanger bleek, bent u erachter gekomen dat (M.) aan (J.) uitgehuwelijkt zou worden. In dat licht is het niet waarschijnlijk dat (M.) u wel zou verteld hebben dat ze aan een gedwongen huwelijk wilde ontkomen, maar verder geen enkele informatie zou gegeven hebben over de man met wie ze zou moeten trouwen. Het is evenmin weinig aannemelijk dat u daarover niet meer vragen gesteld hebt aan (M.). U verklaart evenwel dat (M.) de naam van haar verloofde niet noemde. U zou er evenmin naar gevraagd hebben. U weet evenmin waarom (M.)'s familie haar precies aan (J.) wilde uithuwelijken. U weet niet in welke kazerne (J.) gestationeerd was, of hij eerder gehuwd was, of hij al kinderen had, of hoe oud hij was (CGVS, p. 8-9). U tracht dit uit te klaren door te stellen dat (M.) niet over hem wilde praten (CGVS, p. 9). Dat is echter een zwakke verklaring, die weinig aannemelijk is, gezien het feit dat u maandenlang met (M.) zou hebben samengewoond nadat u te weten bent gekomen dat ze uitgehuwelijkt zou worden (CGVS, p. 6).

Nog verklaart u dat (M.)'s moeder, eens op de hoogte van de zwangerschap, (M.) naar u kwam brengen. Ze vond dat u voor haar moest zorgen (CGVS, p. 6). In dat licht is het niet aannemelijk dat (M.)'s moeder wel (M.) met haar ongeboren kind bij u wilde achterlaten, maar tegen een huwelijk met u zou zijn, zoals u beweert (CGVS, p. 8). Het is immers in Guineese context niet abnormaal dat een meisje gevraagd wordt te trouwen met de man van wie ze een kind draagt, om zo ervoor te zorgen dat het kindje niet buiten het huwelijk geboren wordt. Gevraagd waarom (M.)'s moeder niet wilde dat u met (M.) zou trouwen, zegt u enkel dat haar moeder dat niet wilde. U zegt dat (M.) enkel naar u toe gebracht werd om te bevallen. Hiermee klaart u geenszins uit waarom (M.)'s moeder niet wilde

dat jullie zouden trouwen (CGVS, p. 8). Dat tast de geloofwaardigheid van uw relaas aan. U verklaart nog dat uw oom niet wilde dat u met (M.) zou trouwen omdat u te jong was en omdat (M.) christen was (CGVS, p. 6). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat huwelijken tussen personen van een verschillende religie een realiteit zijn in Guinee, waartegenover doorgaans een tolerante houding wordt aangenomen. In die zin maken uw verklaringen, die niet coherent zijn hiermee, uw relaas minder aannemelijk.

Verder zegt u dat het (M.)'s moeder was die uw oom op de hoogte kwam stellen van de zwangerschap (CGVS, p. 6). Het zou eveneens (M.)'s moeder zijn die haar wilde uithuwelijken aan (J.) (CGVS, p. 7). Gezien u wel zegt dat (M.)'s moeder haar huwelijk niet wilde kapot maken door de daden van (M.) (CGVS, p. 6) en dat (M.) niet bij haar ouders kon blijven (CGVS, p. 8), impliceert dat dat (M.)'s moeder wel getrouwd was. In dat licht is het weinig aannemelijk dat (M.)'s moeder deze acties ondernam, en niet (M.)'s vader. Hiermee geconfronteerd, zegt u dat (M.)'s vader niet veel thuis was omdat hij bij de grens werkte (CGVS, p. 10). Dat klaart echter niet uit waarom haar vader wel na uw vertrek uw tante zou lastig hebben gevallen, zoals u beweert (CGVS, p. 10), maar niet op het moment dat het probleem zich aandienende en opgelost zou moeten worden, actie ondernomen zou hebben. Ook hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw relaas op de helling gezet. Nog blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat gedwongen huwelijken doorgaans voorkomen bij families met een sterke hang naar traditionele waarden en een laag opleidingsniveau. Gezien uw verklaringen dat (M.) toen u tien of elf was, zij zelf was een jaar jonger dan u (CGVS, p. 11), terugkeerde naar haar moeder in Nzerekore om er een opleiding te volgen (CGVS, p. 4), kan geenszins gesteld worden dat ze uit een familie kwam die een beperkte scholing voldoende achtte voor (M.). In die zin wordt de aannemelijkheid van uw bewering dat (M.) uitgehuwelijkt zou worden aangetast.

Nog vertelt u dat, eens uw oom op de hoogte was van (M.)'s zwangerschap, hij stenen naar u gooide. Daarop zouden u en (M.) gedurende een vijftal maanden bij een oudere buurvrouw zijn gaan wonen. In die periode zou (M.) uw oom om vergeving hebben gevraagd. Uw oom zou haar verweten hebben een bastaardkind te dragen en haar geschopt hebben (CGVS, p. 6). Het is echter niet aannemelijk dat uw oom aanvankelijk tegen een huwelijk met (M.) zou zijn, om haar daarna te verwijten dat het kindje buiten het huwelijk geboren zou worden. Het is evenmin aannemelijk dat uw oom, die u wilde stenigen toen hij van de zwangerschap hoorde, u en (M.) ongestoord maandenlang bij een buurvrouw in hetzelfde dorp zou hebben laten wonen. Met deze opmerking geconfronteerd, zegt u dat uw oom u weggestuurd heeft. U woonde niet meer bij hem. U zegt dat u in een ander dorp woonde (CGVS, p. 9). Dat is echter niet in lijn met uw eerdere verklaring dat u bij een buurvrouw introk (CGVS, p. 6). Daarop beweert u dat u wel in hetzelfde dorp bleef wonen, maar aan de andere kant van het dorp (CGVS, p. 9). Dat u, na confrontatie met onaannemelijkheden in uw relaas, verklaringen aflegt die incoherent zijn met uw voorgaande verklaringen, tast de geloofwaardigheid van uw relaas verder aan.

U verklaart vervolgens dat (M.) in oktober 2012 bevallen is. Het kindje zou diezelfde dag overleden zijn. (M.) zou zelf drie dagen later overleden zijn. Dat u op geen enkel moment, noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch op het CGVS, meer vertelt over de omstandigheden van hun overlijden, en niet eens het geslacht van uw kindje vertelt, doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Indien u werkelijk uw geliefde en uw pasgeboren baby zou hebben verloren, mag redelijkerwijze verwacht worden dat u spontaan meer details over uw baby en over het overlijden vertelt.

Voorts is het niet waarschijnlijk dat (J.), de man aan wie (M.) beloofd was, pas na de bevalling en het overlijden van (M.) problemen zou zijn komen maken, terwijl u maandenlang met zijn verloofde die u zwanger gemaakt had in uw geboortedorp hebt verbleven (CGVS, p. 6, p. 9). U verklaart evenwel dat u (J.) maar één keer in uw leven gezien hebt. Dat was op de dag dat (M.) stierf (CGVS, p. 9). Gevraagd of u niet bang was dat (J.) eerder problemen zou komen maken, zegt u dat u wel bang was. U voegt eraan toe dat (M.)'s moeder zei dat alles wat er met haar dochter gebeurde uw fout was. U wist dus dat u in de problemen zat (CGVS, p. 9). In dat licht is het des te onwaarschijnlijker dat u maandenlang zonder problemen op een plaats bleef wonen waar u gemakkelijk te vinden was voor (M.)'s moeder, (J.) en uw oom.

U kan ook niet uitklaren hoe (M.)'s familie en (J.) op de hoogte zouden zijn van (M.)'s overlijden, zegt u dat (M.) op een zondag was bevallen en dat dat de marktdag in uw dorp was. Misschien zou (M.)'s familie het via chauffeurs van de markt vernomen hebben (CGVS, p. 9). Het is echter weinig waarschijnlijk dat het nieuws zich zo snel vanuit uw dorp tot in Nzerekore verspreid zou hebben. Ook dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.

Wat betreft uw verklaring dat (J.) uw tante kwam lastig vallen na uw vertrek uit Guinee, moet ook gesteld worden dat dit niet geloofwaardig overkomt. Immers, volgens u zou deze (J.), ook meer dan een jaar na het overlijden van (M.), nog steeds een tweetal keer per week bij uw tante langskomen om haar te bedreigen en om te zeggen dat hij u zal vermoorden (CGVS, p. 11). Het is echter weinig aannemelijk dat iemand die eerder zijn verloofde die zwanger was van een andere man en die maandenlang bij de

vader van haar kind woonde ongemoeid liet, zo vasthoudend zou zijn, temeer omdat zijn bezoeken aan uw tante hem van meet af aan niets opleverden (CGVS, p. 11). Wanneer opgemerkt wordt dat (J.) wel erg vasthoudend is, dat hij tot twee maal per week meer dan honderd kilometer over Guineese wegen zou reizen om uw tante te kunnen bedreigen, zegt u enkel dat (J.) een soldaat is en dat hij zijn benzine niet zelf moet betalen (CGVS, p. 11). Dat antwoord kan echter de overdreven vasthoudendheid van (J.) niet uitklaren.

Ook over uw vertrek uit Guinee legt u geen overtuigende verklaringen af. U verklaart dat uw tante met een vriendin de reis heeft geregeld en betaald. U weet niet hoeveel uw tante betaald heeft. U hebt dat niet aan uw tante gevraagd. U weet evenmin waar uw tante zoveel geld vandaan haalde, wetende dat haar man niet akkoord was met de beslissing u te doen vluchten (CGVS, p. 12). Hoewel u tot twee maal per week vanuit België telefonisch contact hebt met uw tante (CGVS, p. 11) en dus in staat bent om haar om meer informatie te vragen, doet u dat niet. Dat tast de geloofwaardigheid van uw beweringen aan. Voorts verklaart u dat u met een groen paspoort met uw eigen foto gereisd heeft (CGVS, p. 5). U kan evenwel niet vertellen op welke naam dat paspoort stond. Dat u dat niet heeft bekeken, terwijl u wel kan lezen en het paspoort zelf bij controles getoond heeft (CGVS, p. 5), tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw uitreis verder aan. Indien u werkelijk een vrees zou koesteren om vermoord te worden, was uw uitreis uit Guinee immers van levensbelang. In dat licht is het niet geloofwaardig dat u, hoewel u er de kans toe had (CGVS, p. 5), uw valse identiteit en uw vals reisdocument niet grondig zou bestuderen teneinde uw kansen door de controles op de luchthaven te raken te vergroten. Uw bedrieglijke verklaringen over uw reisdocument doen twijfels rijzen bij uw beweerd illegaal vertrek uit uw land van herkomst, waardoor ook vraagtekens moeten geplaatst worden bij uw beweerd problemen.

Ook over uw identiteitsdocumenten legt u weinig geloofwaardige verklaringen af. Zo verklaart u dat u nooit een identiteitskaart of een geboorteakte gehad heeft (CGVS, p. 5). Nochtans is het hebben van een identiteitskaart in Guinee verplicht vanaf de leeftijd van achttien jaar. Dat u desondanks verklaart er geen te hebben gehad omdat u in een dorp woonde (CGVS, p. 5), is niet geloofwaardig. Zo wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt verder op losse schroeven gezet door het volgende. Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde één broer, (Ma.), te hebben (verklaring DVZ, punt 18), verklaart u bij het CGVS dat u nog een tweede broertje en een zusje hebt gehad. Uw broertje zou mishandeld zijn geweest door uw oom en in een put gevallen zijn, waar hij verdrongen zou zijn. Uw zusje zou overleden zijn na haar besnijdenis (CGVS, p. 3). Gevraagd waarom u uw tweede broer en uw zus niet hebt vermeld bij de DVZ, zegt u dat u daar maar een klein beetje mocht vertellen. Wanneer opgemerkt wordt dat er u naar uw broers en zussen werd gevraagd, en dat u maar één broer heeft vermeld, zegt u dat u enkel hebt verteld over de mensen die nog in leven zijn. Geconfronteerd met het feit dat u toch ook over uw overleden ouders hebt verteld, zegt u dat dat vragen zijn over uw identiteit en dat u sowieso een vader en een moeder gehad hebt, ook al zijn ze overleden (CGVS, p. 3-4). U slaagt er met deze opmerking niet in om uit te klaren waarom u uw overleden broer en uw overleden zusje niet hebt vermeld bij de DVZ. Dat tast uw algemene geloofwaardigheid verder aan.

Wat betreft uw verklaringen over uw oom die u en uw broertje(s) jarenlang mishandeld zou hebben, moet in eerste instantie opgemerkt worden dat de geloofwaardigheidsproblemen in uw beweringen over (M.) en haar baby ook hierop afstralen. Daarbij komt dat het weinig aannemelijk is dat uw oom uw broertje nooit bij uw tante zou zijn gaan zoeken nadat hij gevlucht was, zoals u beweert (CGVS, p. 3). Het is evenmin aannemelijk dat, hoewel u beweert dat uw oom u veel mishandelde, u tussen 2008 en 2012, nooit meer getracht hebt het huis van uw oom te ontvluchten. Wanneer u gevraagd wordt waarom u dat niet deed, zegt u dat dat niet kon omdat u mishandeld werd. U zegt ook dat de enige persoon bij wie u terecht kon uw tante was. Als u naar haar toen zou gaan, zou zij in de problemen komen (CGVS, p. 3). Gezien uw eerdere verklaring dat uw oom tussen 2008 en 2012 nooit naar uw tante is gegaan om uw broertje te zoeken (CGVS, p. 3), kan dit antwoord bezwaarlijk weerhouden worden als een valabele reden waarom u geen toevlucht zocht bij uw tante. Dat u jarenlang bij uw oom zou zijn gebleven, die u volgens eigen zeggen hard mishandelde, en terwijl u wel de gelegenheid had om te ontkomen, is niet aannemelijk. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen over de mishandelingen van uw oom sterk aangetast.

U tracht deze beweringen wel te ondersteunen door het neerleggen van een medisch attest. Op dit attest staat enkel vermeld dat u littekens hebt. Op geen enkele manier valt uit het attest af te leiden hoe u deze littekens opgelopen hebt of wanneer. In die zin kan het attest uw verklaringen over de mishandelingen van uw oom niet ondersteunen.

Omwille van alle hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de

vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet, moet worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn vanaf nu definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013). De informatie waarop het CGVS zich beroept is toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker herinnert eraan dat hij (M.) sinds meerdere jaren kende, dat zij samen opgroeiden tot de leeftijd van tien of elf jaar en dat de banden die zij vroeger hadden, opnieuw herleefden wanneer (M.) terugkeerde. (M.) was haar familie ontvlucht omdat zij gedwongen werd te huwen. Uit het rapport van de *Immigration and Refugee Board of Canada* blijkt dat gedwongen huwelijken een feit zijn in Guinee en verre van verdwenen zijn. Verder herinnert verzoeker eraan dat "*in de mate hoe hij Moslim is en dat (M.) Christen is, zijn relatie een omvang genomen heeft waarvan hij de gevolgen niet voorzag*". (J.), (M.)'s toekomstige echtgenoot, was militair en beschikte aldus over een zekere macht.

Vervolgens laat verzoeker gelden nooit over identiteitsdocumenten te hebben beschikt. De reden hiervoor is dat hij in een dorp geboren is. Guinee beschikt niet over een administratie zoals in België. De uitreiking van de identiteitskaart is niet verplicht in Guinee. Uit een verslag van de *Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés* (hierna: OSAR) blijkt dat een identiteitskaart alleen maar gegeven wordt na het tonen van verschillende documenten; de betrokken persoon moet aanwezig zijn en zijn vingerafdrukken worden genomen. Verzoeker heeft deze stappen nooit ondernomen. Het is voor Guineese burgers ook mogelijk een identiteitskaart te krijgen wanneer zij zich laten inschrijven als kiezer. In Guinee wordt een project op poten gezet teneinde een nieuwe identiteitskaart uit polycarbonaat in te voeren, hetgeen een belangrijke stap is in het beheer van de identiteit in Afrika.

Wanneer hem op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) gevraagd werd hoeveel broers en zussen hij had, heeft hij geantwoord "*met degenen die nog in leven waren*". Hij heeft nooit verborgen dat hij een zus had. Hij heeft erover gesproken "*in zijn verslag bij de DV*". Verzoeker wijst er nog op dat hij bij de DVZ een beknopt document moest invullen.

Verzoeker stelt nog: "Dat ten slotte, mijn verzoeker ook vermeldt, zodat uw raad een goede kennis van het dossier zou hebben, dat hij op 28 maart 2014 om 08.00u uitgenodigd werd, en dat zijn verhoor pas om 14.00u begonnen is".

Volgens verzoeker is de veiligheidssituatie in Guinee niet gekalmeerd. In het reisadvies voor Belgen die naar Guinee vertrekken, wordt gevraagd waakzaam te zijn wegens regelmatige gewelddadige incidenten. Men moet heel voorzichtig blijven, in het bijzonder met het naderen van de presidentiële verkiezingen die in 2015 voorzien zijn. Het wordt helemaal afgeraden deel te nemen aan populaire massabijeenkomsten en betogingen.

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: een verslag van OSAR van maart 2005 (stuk 3), een rapport van de *Immigration and Refugee Board of Canada* van 9 oktober 2012 (stuk 4), een persbericht van TrübAG over de polycarbonaten identiteitskaarten (stuk 5) en het reisadvies voor Guinee van het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken van 6 mei 2014 (stuk 6).

2.2.1. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet aan op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) het niet aannemelijk is dat hij en (M.), na elkaar acht jaar niet gezien te hebben, meteen seks met elkaar gehad hebben, (ii) het niet aannemelijk is dat (M.) hem niets vertelde over haar nakende huwelijk met (J.) wanneer zij in december 2011 naar het dorp terugkeerde en dat hij achteraf geen verdere vragen stelde, (iii) het niet aannemelijk is dat (M.)'s moeder, eens op de hoogte van de zwangerschap, (M.) wel met haar ongeboren kind bij hem wilde laten, maar tegen een huwelijk met hem gekant zou zijn, (iv) het weinig aannemelijk is dat (M.)'s vader niet de acties ondernam die haar moeder ondernam, (v) het niet aannemelijk is dat zijn oom tegen een huwelijk met (M.) zou zijn om later te verwijten dat het kindje buiten het huwelijk geboren zou worden en evenmin dat zijn oom hem wilde stenigen en vervolgens hem en (M.) maandenlang ongestoord bij een buurvrouw in hetzelfde dorp laat wonen, (vi) hij noch op de DVZ, noch op het CGVS meer vertelt over de omstandigheden van het overlijden van (M.) en haar kindje en niet eens het geslacht van het kindje vertelt, (vii) het niet waarschijnlijk is dat (J.) pas na de bevalling en het overlijden van (M.) problemen zou zijn komen maken, terwijl verzoeker maandenlang met zijn verloofde in het dorp verbleven heeft, (viii) hij niet kan uitklaren hoe (M.)'s familie en (J.) op de hoogte zouden zijn van (M.)'s overlijden, (ix) het weinig aannemelijk is dat (J.) meer dan een jaar na het overlijden van (M.) nog steeds twee keer per week bij verzoekers tante zou langsgaan, terwijl hij eerder zijn verloofde, die zwanger was van een andere man bij wie zij inwoonde, ongemoeid liet, (x) hij geen overtuigende verklaringen aflegt over zijn vertrek uit Guinee, (xi) hij weinig geloofwaardige verklaringen aflegt over zijn identiteitsdocumenten, (xii) hij op de DVZ verklaarde één broer te hebben, (Ma.), terwijl hij op het CGVS ook spreekt over een zus en een andere broer die overleden zijn, (xiii) het niet aannemelijk is dat hij, hoewel hij beweert dat zijn oom hem veel mishandelde, tussen 2008 en 2012 nooit meer getracht heeft het huis van zijn oom te ontvluchten, en (xiv) het neergelegde medisch attest enkel vermeldt dat hij littekens heeft, zodat het de voorgaande vaststellingen niet kan wijzigen.

Waar verzoeker aanvoert dat de praktijk van gedwongen huwelijken in Guinee nog steeds bestaat en hiervoor verwijst naar een rapport van de *Immigration and Refugee Board of Canada* (verzoekschrift, stuk 4), dient opgemerkt dat in de bestreden beslissing nergens ontkend wordt dat gedwongen huwelijken in Guinee niet meer zouden voorkomen. De bestreden beslissing wijst er echter wel terecht op dat het niet aannemelijk is dat (M.) aanvankelijk bij haar terugkomst in het dorp in december 2011 niets vermeldt over haar gedwongen uithuwelijking aan (J.), terwijl zij wel meteen met verzoeker seks zou hebben. Tevens is de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker achteraf geen verdere vragen stelde omtrent dit gedwongen huwelijk van (M.), pertinent.

Verder blijkt, net als uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie'), uit het OSAR-verslag (verzoekschrift, stuk 3) dat het hebben van een identiteitskaart in Guinee verplicht is ("*Le gouvernement demande que toute personne guinéenne porte un document d'identité*"). Dit verslag toont dan ook niet aan dat verweerdere informatie onjuist of achterhaald is. In welke zin de invoering in de toekomst van polycarbonaten identiteitskaarten in Guinee (verzoekschrift, stuk 5) de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing aangaande verzoekers identiteitsdocumenten zou kunnen weerleggen, kan niet worden ingezien.

Evenmin kan worden ingezien in welke mate het feit dat verzoeker op 28 maart 2014 om 8.00u. werd opgeroepen voor een gehoor op het CGVS en dat dit gehoor om 14u. aanving, een invloed heeft op de motieven van de bestreden beslissing. Bovendien blijkt uit een lezing van het gehoorverslag dat het gehoor op een normale wijze is geschied. Verzoeker, noch zijn raadsman maakten dienaangaande enige opmerking tijdens het gehoor (administratief dossier, stuk 4).

Daargelaten de motivering inzake de niet-vermelding van een eventuele broer die overleed, vinden de overige motieven steun in het administratief dossier, zijn deze pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen. Voor het overige, en mede gelet op het voorgaande, komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen.

Gelet op de samenlezing van de voormelde motieven, wordt vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Guinee van 31 oktober 2013, door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie stuk 14, map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Uit deze informatie blijkt bovendien dat de verkiezingen van 28 september 2013 in alle rust verliepen en dat de veiligheidssituatie ongewijzigd blijft. Het reisadvies van het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken (verzoekschrift, stuk 6) is bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker brengt aldus geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat verweerdere informatie onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS